

פני עין חמד

יוצא לאור צ"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקהלת ציון

פרשת תולדות - מדבר שקר תרחק

"אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע" (בראשית כז, יב)

בגמרא (יבמות סג.) מסופר על רב, שאישתו הייתה מצערת אותו, אם היה מבקש שתבשל עדשים היתה מבשל קטניות וכן להיפך. לימים גדל חייא בנו, והיה הבן ביוזמתו הופך דברי אביו, ומתוך כך היה אביו מקבל את מבוקשו.

פנה רב לבנו ואמר: "אימך נעשתה טובה יותר!". אמר לו: "אני גרמתי לזה בכך שהפכתי את דבריך". אמר רב בסלידה: "איני חפץ שתעשה כן משום שנאמר: 'למדו לשונם דבר שקר' (ירמיהו ט, ד)".

בתפיסה ההמונית אין ספק שהיו מברכים את חייא על מעשהו 'המחכים', שהרי צודק והוגן הדבר לעזור לאב מפני אם קנטרנית, אולם דעת התורה גורסת אחרת, ומתוך כך גרס רב כי גם דברים הללו בגדר שקר וחייבים למונעם.

וכן מבקש ומתפלל דוד המלך: "הצילה נפשי משפת שקר" (תהילים קכ, ב). הצילני מאותם אנשים שאישיותם פגועה, וחיים כל החיים עם סתירות ומתכחשים לאמת, שהרי הם מסוכנים ביותר.

ודוד המלך מזמר: "מי יגור באהלך מי ישכן בך קדשך? הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת בלבבו- עשה אלה לא ימוט לעולם" (תהילים טו, א-ב ה). (אמרי שפר לאאמו"ר שליט"א)

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שמיני לכת

צ"י	כניסת לבת	צאת לבת	יציאת חס
י"מ	16:09	17:20	17:54
ח"א	16:26	17:17	17:50
מיוספ	16:25	17:17	17:50
כ"ל	16:29	17:20	17:54

תכונה ומידה נשגבה המאפיינת את יעקב אבינו היא מידת האמת כהגדרת הנביא המכנה ומגדיר את יעקב אבינו כאיש אמת כנאמר "תתן אמת ליעקב" (מיכה ז, כ).

הוא דווקא נקרא בשם 'יעקב' אשר שמו מעיד ומורה עליו כאיש עקבי, וכן 'ישראל' ישר-אל-ההולך בתום ויושר, ללא כל ניגודים ופיתולים, הוא מתקשה לבצע את פקודת אימו המצווה אותו להתחזות לעשיו, ברכיו כושלות ורגליו רותתות, ולבסוף נדחף לעשו זאת על פי נבואת אימו.

אך גם אז מסגנן את דבריו: "אנכי- עשו בְּכֶרְךָ" (בראשית כז, יט). פירש רש"י: אנכי- המביא לך, ועשו- הוא בכורך. וכן כשנשאל "אֵתָה זֶה בְּנִי עֲשׂוֹ וַיֹּאמֶר אָנִי" (בראשית כז, כד). הגם שללא ספק כל דבריו של יעקב לא היה בהם שקר, מכל מקום הסתייג משליחות זו וניסה להתחמק כמתרחק מדברי קללה, כאומר: "אולי ימשני אבי... והבאתי עלי קללה ולא בְּרָכָה" (בראשית כז, יב).

ואמרו חז"ל (סנהדרין צב.): "כל המחליף את דיבורו כאילו עובד עבודה זרה". ונראה שהטעם לדבר, משום שהדובר שקר הוא עצמו מודע לאמת ולמה שמסתתר אחר דיבורו, ומכיר את אמיתות הנושא, והגם שבפנימיותו היה חפץ להידבק באמת נאלץ מתוך אי אילו מניעים ולחצים לצאת נגד רצונו ומצפונו, ונהפך הדובר שקר למפוצל אישיות, שכן מחד מכיר את האמת, ומאידך עושה בניגוד לרצונו ותפיסת עולמו.

ועל זה אמר שלמה המלך (משלי יג, ה): "דבר שקר ישנא צדיק", שכן אופיו של הצדיק להיות משתלם במידות, ומתעלה כדי לחיות חיים שאין בהם סתירות וניגודים, איננו חפץ להתכחש אל האמת, ולחיות באשליות. "מבית ומחוץ תצפנו" (שמות כה, יא), ויהיה דובר אמת בלבבו.

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב ימ"ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חנינת בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה ליבי ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה חנינת בת סבירה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל אליהו בן רחל נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוריאל בו אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

לרפואה שלימה ציון בן צ'חלה
והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

שואל ומשיב בהלכה - חתוך דברים חריפים - חלק ג'

האם יש צורך להמתין לאכילת דבר חלבי אחר דבר חריף שחתך בסכין בשרית בן יומו?

שאלה: ?

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת ציון:

תשובה: !

דבר פרווה חריף, שנחתך בסכין בשרי בן יומו, או שנתבשל בכלי בשרי, אף שבלוע בו טעם בשר, מכל מקום אין דינו כבשר ממש, ומותר לאכול אחריו מאכלי חלב ללא המתנה כלל. **מקורות:** שו"ת רע"א על הש"ך (ס"ק יט), שו"ת תשובות והנהגות ח"א (סימן תלג).

וכן כאשר חתך דבר חריף פרווה בסכין חלבי בן יומו, מותר לאוכלו בתוך שש שעות לאכילת בשרי. **מקורות:** דעת הגרי"ש אלישיב זצ"ל מובא בספר דבר חריף (פ"א ס"ט). ואם הסכין אינו בן יומו, שלא נעשה בו שימוש בעשרים וארבע שעות אחרונות, לכו"ע מותר. וראה בקובץ מבית לוי (יו"ד) דהמנהג להקל בזה. ובספר יד יהודה (סימן פט בפירוש הארוך סק"ה) החמיר בסכין בן יומו.

אולם יש מחמירים בזה. **הערה:** ולדעת הפרי מגדים (או"ח סימן תצד א"א סק"ו) יש להחמיר אף בסכין שאינו בן יומו.

יש נוהגים להחמיר, כאשר מורחים דברים חריפים כגון סחוג, למרוח בסכין פרווה, ולא בסכין חלבי או בשרי. אולם בדיעבד, כאשר השתמשו בסכין בשרי נקי או להיפך, לא נאסר המאכל או הכלי.

ירקות או פירות חמוצים או מלוחים כגון, מלפפונים חמוצים בחומץ או במלח, שחתכו בסכין בשרי נקי בן יומו [וכן להפך], מותר לאכול אותם ירקות עם חלב, כיון שאין בהם חריפות כלל. **מקורות:** ערוך השולחן (סימן צו ס"ג).

אולם באופן שהם חמוצים או מלוחים במיוחד, דינם כדבר 'חריף'. **הערה:** עיין דעת תורה למהרש"ם (יו"ד סימן צו ב). ובספר מעדני השלחן (סק"מ). ונראה כאשר הם נאכלים בקלות ללא לחם וכדומה, יש להקל.

לימון שחתכו בסכין חלבי בן יומו, ונתנו את פרוסת הלימון בתוך כוס תה, או שסחטו את הלימון תוך הכוס, מותר לשתות אותו בתוך שש שעות לאכילת בשר. **מקורות:** קונטרס דבר חריף בהלכה (סימן ו) שכן הסכמת בעלי הוראה. ועוד שיש שישים כנגד טעם החלב שבלימון, וגם אם הכניס פרוסת לימון לתה אין בתה אלא טעם שני, טעם ראשון החלב לסכין ומשם ללימון, ומהלימון לתה נעשה טעם שני א"כ הוי נ"ט בר נ"ט.

מאכל העשוי מתערובת מינים וכולל בתוכו דבר חריף, אם רובו מורכב ממאכל חריף או חמוץ- דינו כמאכל חריף. **מקורות:** ראה רמ"א (יו"ד סימן צה ס"ב).

תפילה מעמק הלב

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'באר הפרשה', ויש בו כדי ללמדנו, כמה גדולה תפילה מעומק הלב הבוקעת את כל הרקיעים ומשדדת כל מערכות תבל. הסיפור מעשה נורא הוד, שהתרחש באמצע חודש חשוון תשע"ח. ומעשה שהיה - כך היה: כשעה ומחצה לפני שקיעת החמה הובא נפטר להר הזיתים.

כאשר הגיעו אנשי ה'חברא קדישא' כדי לקברו מצאו, שהערביים שחפרו את הקבר חפרו בטעות את החלקה המיועדת עבור אשת הנפטר. ומקומה סמוך לאשה אחרת. כמובן, ממצא זה עיכב את קבורת האיש באותו מקום. אולם לאור השעה המאוחרת, לא יכלו אנשי הח"ק להמתין לערביים, שיחפרו את המקום הראוי ונאלצו בעצמם לחפור את המקום, שיועד לאותו אדם מלכתחילה והניחוהו פנימה.

אחר ככלות הכל פנו לספר את דבר המעשה לבני הנפטר, שכפי מנהג ירושלים לא ליוו את המת כלל וכלל ולא ראו בעיניהם את הנעשה. כשמוע הבנים, כי כן היה, ניתרו ממקומם בהתפעלות והשתוממות אדירה, וכה סיפרו: "לפני כשלושה חודשים חש אבינו כי יומו קרב וכתב את צוואתו ומסרה לנו".

"אחר שהות מועטת ביקש מאיתנו את הצוואה ברצותו להוסיף עליה עוד ציווי אחד: **שרק יהודים יראי שמים יכרו את קברו.** אבל אנו הבנים אמרנו לו, כי 'כל המוסיף גורע' כי בוודאי לא יקיימו בני חברא קדישא את הבקשה הזו, שכן בקשה מעין זו לא נשמעה אף מפי אדמו"רים ורבנים".

"בצר לו פנה אבינו אליכם, אנשי חברא קדישא. ואף אתם עניתם פה אחד, שמעולם לא נשמעה בקשה כזו, ואין בה כל עניין ואתם מצטערים אבל לא מצאתם לנכון למלא את בקשתו. בראות אבינו כי כך הם פני הדברים, נענה ואמר: 'לא את בני אבקש ולא מאת אנשי הח"ק. אפנה אל הקב"ה, שהוא 'אדון הכל' ובידו עשות כרצונו', והחל להתפלל על כך מעמקי לבו, שימלא בורא העולם את בקשתו, והרי לכם כמה סיבב הקב"ה למלא משאלות לבו – אף שאין בזה כל עניין, היות שביקש על כך בבכיות ומעומק ליבו!".

מינויים

לקבלת העלון חתום במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'
נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס
בטל' 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב שלמה בנימין הלוי אשלג זצ"ל

האדמו"ר הרב שלמה בנימין הלוי אשלג זצ"ל - נולד ב-ה' טבת ה'תר"ע (1909) בוורשא (פולין). מינקותו ניכר כחריף וכבוד סוד שאינו מאבד טיפה, ומלמדיו אהבו להשתעשע עימו בדברי תורה וחסידות גם לאחר שעות הלימוד בתלמוד תורה. בשנת ה'תרפ"ב (1922) עלה עם משפחתו לארץ ישראל. בתחילה התגוררו בירושלים. בהיותו כבן שלוש-עשרה כשלמד בישיבת 'בית יוסף' (בשיטת נובהרדוק הליטאית) בחרו הרה"ג מרן רבי הלל ויטקינד זצ"ל לעצמו לחברותא ויחד עמו הכין את השיעורים, שמסר בישיבה ולא פסק מלשבוcho על זה שבגיל כה צעיר - יש לו ידע כה רב בש"ס ובחסידות בעמקות וחריפות נדירה. כמו כן למד בישיבות 'חיי עולם', 'עץ חיים', 'תורת אמת'. נודע בבקיאותו בתלמוד הבבלי ובחסידות.

זמן קצר לאחר נישואיו החל לומר שיעורים בזוהר הק' ובכתבי האריז"ל בשליחות אביו הק' ושיעוריו סחפו אנשים ולומדים רבים, אע"פ שהיה זה בשנות השואה שכולם היו טרודים ודואגים מה ילד יום ובכל זאת ציבור הלומדים הלך וגדל מיום ליום. בשנת ה'תש"ג (1942) באה משלחת לאביו וביקשו, שיואיל לשלוח אליהם את רבינו לאמירת שיעורים ולחיזוק הדת בחיפה ובעל הסולם נעתר לבקשתם. בשנת ה'תשכ"א (1960) ייסד את ביה"מ בבני ברק ללימוד חכמת הקבלה וישיבה לבחורים. בקריית ארבע ייסד כולל אברכים, בו למדו חצי יום את תורת הנגלה וחצי יום את תורת הנסתר. נפטר ב- ז' בכסליו תשד"מ (1983). חי כ-74 שנים. ציונו בהר-המנוחות. בנו כ"ק מרן אדמו"ר ר' שמחה אברהם שליט"א ממשיך דרכו.

סבא (מצד אביו): ר' שמחה. **אביו:** האדמו"ר יהודה לייב ('בעל הסולם'). **אמו:** מרת רבקה רויזא. **אשתו:** מרת אהובה ליבא (בת ר' דוד אהרן האזה מזקני וחשובי חסידי סוכטשוב, נישא בשנת ה'תרצ"ה). **בניו:** ר' יחזקאל יוסף, אדמו"ר רבי שמחה אברהם. **מרבתי:** אביו, האדמו"ר ר' יהודה לייב אשלג. **חברותא:** הרה"ג מרן רבי הלל ויטקינד. **מתלמידיו:** בנו הבכור, ר' יחזקאל יוסף (הקים בית מדרש ברחוב אבן עזרא בבני ברק), בנו, האדמו"ר ר' שמחה אברהם (ממשיך דרכו של רבינו ומנהל את בית המדרש ברח' שד"ל וידוע כ"בדוק הכתובות"), ר' עקיבא הלוי אורצל (מייסד קבוצת הלימוד 'עטרת שלמה אשלג' ללימוד חכמת הקבלה), ר' יהודה ליאון אשכנזי, ר' אורי שרקי, ר' ירחמיאל וייס, ר' עקיבא אורצל ועוד רבים. **מספריו:** יכתב העת 'האומה' יעטרת שלמה-חנוכה-ליקוט משיחותיו שהעביר בשנים תשל"ה-תשמ"ג.

○ יפר בנו, כ"ק האדמו"ר ר' שמחה אברהם שליט"א: "זכרתי בילדותי הגיעה אשה לביתנו וביקשה להיכנס לרבי. ואכן היא נכנסה והגישה לרבי פיתקא, שבה כתבה, שבעלה חולה אנוש ממש, ומבקשת היא ברחמים, שהרבי יעתיר עליו לרפואתו. הרבי לקח את הפיתקא והביט בו, והחל לדבר על עניינים שונים ומשונים, כגון: במה הוא עובד? ותוך כדי דיבור, גלגל הרבי את הפיתקא כקיסם ועשה עצמו כמנקה בין שיניו. האשה הייתה מאוד היסטרית, בכתה וביקשה שוב מן הרבי, שיברך את בעלה, אך הרבי הגיב בקור רוח ואמר: "השי"ת יעזור שהוא יהיה בריא וחזק כמו צעיר". ושוב דיבר על הא ועל דא. ותוך כדי דיבורו שיחק עם הפיתקא ותלש מפה ומשם פיסות קטנות שנרטבו.

האישה ראתה, שהרבי לא כל כך מודאג, יצאה מחדרו ופנתה לרבנית תליט"א בבכיות: "מה אעשה? בעלי חולה אנוש, והרבי מתייחס בזלזול". אמרה לה הרבנית: "הרי הרבי בירך ברפואה שלמה, והשי"ת יעזור שאכן יבריא". כך במשך דקות ארוכות, עד שהרבנית הרגיעה אותה. כשיצא הרבי מחדרו, ניגש אחד הבחורים, שהסתקן לדעת מה כתוב ב"קויטל". נכנס לחדרו של הרבי ומצא את הקוויטל במאפרה, מגולגל ומקומט. אך כשפתח ראה, שכתובים בו רק את שמו של החולה, וכל שאר המחלות והבעיות, שהיו אף הן כתובות, תלש הרבי בעת דיבורו, ואכן, אדם זה הבריא כליל, וחי עוד יותר משלושים שנה מאז אותו "ניקוי שיניים", עד למעלה מגיל תשעים!.

על העובדה, שהרבי ידע את יום פטירתו ניתן ללמוד מהסיפור המופלא הבא: ביום רביעי ג' כסלו ה'תשד"מ קרא לבנו וגילה לו את ענייני קבלת הפדיון והכתובות. במוצאי שבת קודש אור ל-ז' כסליו הורה לתלמידיו ר' שמואל חנוך ליברמן זצ"ל להתפלל ערבית לפני התיבה ולומר קדיש לזכר אימו. הרבנית מרת רבקה רויזא ע"ה (אשת הגה"ק מרן 'בעל הסולם' שזה יום הזיכרון שלה). לשאלת התלמיד: "האם הרב אינו אומר קדיש על אמו?" השיב הצדיק: "יש לי סיבה, שאיני אומר קדיש על אמי ואתה תבין זאת מחר אחרי השעה 1.30 בצהריים". לאחר תפילת ערבית והבדלה אמר רבינו לאותו תלמיד שהוא מבקש ממנו, שגם מחר בתפילת שחרית ומנחה לא ישכח לומר קדיש. והוסיף ואמר: "ואפילו אם תהיה מבוהל ומבולבל תבטיח לי, שתאמר קדיש ולא תשכח". וכששאלוהו: מתי יעלו לציון אמו הרבנית, ענה: "אחא"צ נהיה כולנו בירושלים".

למחרת ביום א' בשעה 13:00 לקח רבינו את ספר הזוהר הק' לעיין בו, כשבתו תחי' עברה ליד חדרו והציצה פנימה, קרא לה הצדיק ואמר: "ראי מה שאני לומד כעת, את הקטע הזה למד כ"ק אבי מורי 'בעל הסולם' דקות ספורות לפני הסתלקותו ביום הכיפורים". ובמקביל נכנסה גם הרבנית לחדרו של הרבי. אמר לה רבינו: "באוכל היום הרגשתי טעם גן עדן!". עצם עיניו, וראשו נפל על ספר הזוהר הק' שהיה פתוח באידרא רבא על השולחן שעליו נכתב פירוש הסולם על הזוהר הק' ע"י 'בעל הסולם' והחזיר נשמתו לבוראו בקדושה ובטהרה.

○ יפר רבינו על מלחמה אחת שהכריז על ה'בעל דבר': היה זה בעת שנסע ע"פ הוראת אביו הקדוש לעיר חיפה כדי ללמד שם שיעורים בזוה"ק ובקבלה, וקיבץ על ידו מתי מעט, שהשתתפו בשיעורים, על פי מצוות אביו. באותה תקופה גר בתל אביב והיה עליו לצאת לחיפה בזמן מסוים, כדי שלא יאחר את האוטובוסים ויגיע בזמן. "בכל שבוע היה מזדמן לי איזה עניין של טרדה, שבא לעכבני מלצאת לדרכי, פעם אורחים ופעם פרנסה... אלא שהעניק לי הבורא 'חוש ריח' לזהות את ה'בעל דבר' ולא התעכבתי ויצאתי לדרכי! וכך גובר היה ניסיוני מעת לעת, עד שיום אחד הובאה לפניי שאלה קיומית דחופה, ולא יכולתי לסרב, והתעכבתי עד כשעה לאחר הזמן בו צריך הייתי לצאת. כשנפתרה הבעיה חישבתי ומצאתי כי מאוחר מדי לצאת לחיפה, וגם אם אצא עתה כבר לא אפגוש שם מתלמידי. עם זאת החלטתי לצאת לדרך, כדי ללמד את ה'בעל דבר' לקח. נסעתי והגעתי עד למקום, ושבתי כלעומת שבאתי. הוכחתי ליצר הרע, כי אינני מוותר כלל. מאז אותה נסיעה ארוכה ומייגעת, פסקו כל המניעות לאותה השעה היעודה".

כְּחָה שֶׁל תְּפִלָּה

לביה"ס ואין בידי 'דבר תורה'.

לא נותר לי אלא לבקש ממך, שתשלח לי 'דבר תורה', שלא יעבור יום שישי ללא חלוקת העלון השבועי. **הדמעות זלגו, והיא עצמה את עיניה בתמימות, ממתנה לפקס עם 'דבר תורה', שיגיע מהשמים.**

לפתע צלצל מכשיר הפקס. היא רצה לפקס, בטוחה, שתפילתה נענתה ושלחו לה פקס משמים... ואכן מהפקס יצא נייר ובראשו כתוב "דבר תורה לפרשת השבוע", ומתחתיו **סיפור, משל, ומסר נפלא מהפרשה כתוב בטוב טעם ודעת.**

הרבנית קפאה מהתרגשות, מי שלח את 'דבר התורה' ברגע קריטי זה? קשה היה עליה לנגב את דמעותיה, עתה היו אלו דמעות של שמחה, והנה השעון הראה, כי עליה לצאת לביה"ס. לא נותר לה זמן להתעכב. היא העתיקה את מספר הטלפקס, שממנו נשלח הפקס, ויצאה לדרכה.

בדרך לביה"ס התקשרה למספר הטלפקס. מהצד השני השיבה מזכירה ואמרה, שהיא מדברת מבית ספר חרדי באחד מערי הארץ. "האם שלחתם לי פקס לפני כרבע שעה?". התשובה הייתה "לא". לאחר בירור קצר הובהר הסיפור בשלמותו עם ההשגחה העליונה שבתוכו:

ביה"ס ממנו נשלח הפקס הינו בית-ספר של "שובו" השוכן בצפון הארץ. שם יש מורה שהוא אחראי לכתוב 'דבר תורה' לתלמידים לכבוד שבת קודש בדיוק כמו בביה"ס בו מלמדת הרבנית.

למורה יש אחות שהיא מנהלת 'בית יעקב' במרכז הארץ בעיר שהרבנית גרה, וגם היא מעוניינת ב'דבר תורה' שבועי ע"מ לחלקו בין תלמידותיה. מידי ערב שבת דואג המורה לשלוח את מה שכתב לאחותו, והיא מצלמת בביה"ס ומחלקת אותו לתלמידות.

מספר הטלפון של ביה"ס, שאליו נשלח הפקס שונה ממספר הטלפון של הרבנית בסיפירה אחת בלבד! המזכירה, שאמורה הייתה לשלוח את הפקס למנהלת 'בית יעקב' טעתה בסיפירה ושלחה בטעות את הפקס לרבנית, בדיוק ברגע שעצמה את עיניה הדומעות והמתנה לפקס מהשמים. מתוך הבירור עלה גם, כי המורה שדואג לשלוח את הפקס לאחותו עושה זאת כבר ארבע עשרה שנים!.

"כמה מדהימה ההשגחה העליונה", חשבה לעצמה, "ארבע עשרה שנה שולחת המזכירה פקס מביה"ס 'שובו' ל'בית יעקב' במרכז הארץ, יותר משבע מאות פעמים ומעולם לא טעתה במספר. ורק היום, כשכל כך הייתי זקוקה לזה ובכיתי לבוא עולם, שיושיט לי עזרה בדחיפות, הוא דאג לטעות בסיפירה אחת בטלפון והפקס הגיע אליי. תודה לרבש"ע, ששמע לתפילתי ובקשתי התקיימה!".

עד כמה גדולה כוחה של תפילה - זאת לא ניתן לתאר ולשער. להלן סיפור מופלא שיש בו כדי ללמדנו, כי תפילה הבוקעת מעומק הלב - יש בכוחה לשנות ולשדר את הטבע. ומעשה שהיה - כך היה:

עם פתיחת שערי ברית המועצות וגל של מאות אלפי עולים פקד את הארץ, הוקמו בהכוונת גדולי ישראל רשת בתי ספר בשם "שובו" שהיו פרוסים ברחבי הארץ.

מטרת הרשת הייתה עבור העולים החדשים, להשיבם ולקרבתם ליהדות ממנה היו מנותקים בכח ע"י הבולשביקים הקומוניסטים ששלטו ברוסיה שלטון רודני ללא מיצרים, ולהטעים מעט מצוף התורה ומעונג קיום מצוותיה.

הרבנית אסתר עבדה בביה"ס 'שובו' שבמרכז הארץ. בין התפקידים עליהם הייתה ממונה, היה עליה להכין עלון תורני ובו "ווארט" לפרשת השבוע, שיהיה משולב עם סיפור או משל ובעיקר מסר עוצמתי, ואכן גם התלמידים וגם הוריהם לא היו מוותרים על דף זה, וכל שבוע ושבוע ציפו לקרוא אותו ולהתחזק ביחד.

הכנת 'דבר תורה' לא היה דבר של מה בכך, פעמים רבות זמן הכנתו ארך זמן רב, והיה צריך להשקיע הרבה תשומת לב, כדי שימלא את תפקידו להאזיב ולקדש שם שמים, שהרי לשם כך הוקמה הרשת.

יום אחד חיתנה הרבנית את בנה. החתונה הייתה אמורה להתקיים ביום חמישי. הטירדות וההכנות רדפו אחת את השניה, והמטלה של הכנת 'דבר התורה' נדחתה מיום ליום. ביום חמישי לא מצאה לכך אפילו רגע אחד פנוי, והנה כבר הגיע הזמן לצאת לאולם לקראת החופה.

הרבנית - גמלה החלטה בליבה, שכאשר תשוב לביתה ולא משנה באיזו שעה, היא תשב להכין 'דבר תורה' אך מחשבות לחוד ומעשים לחוד. כשחזרה מהחתונה, לא הצליחה להתרכז. **עיניה נעצמו, והיא נאלצה לדחות זאת ליום שישי לרגע האחרון.**

בבוקרו של יום שישי השעה הייתה שמונה ורבע. הילדים נשלחו לבתי הספר, והרבנית ניסתה לחפש 'דבר תורה', אך ללא הצלחה. נותרו לה עוד עשר דקות, שעליה לצאת לבית הספר ובידה אין מאומה. מה יהיה עם ה'דבר תורה' השבועי, שכבר כחמש שנים הוא יוצא ברצף?

היא הביטה על מחוגי השעון ופרצה בבכי מר, **"ריבונו של עולם, הרי את 'דבר התורה' אני מכינה אך ורק לכבודך, ומי כמוך יודע, שהשבוע לא הכנתי אותו, כי הייתי כה עסוקה וטרודה, ועתה בעוד עשר דקות עליי לצאת**

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א – 05206329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לע"נ	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל		הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	
	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן מרגלית זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
	הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	אסתר בת בלה ע"ה	אסתר בת בלה ע"ה
	אביבה בת איירין ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל	נעמי בת נתון ע"ה	נעמי בת נתון ע"ה
	אברהם בן יונה ז"ל	משה בן רוזה ז"ל	מרים בת בלה ע"ה	מרים בת בלה ע"ה
	יצחק בן חביבה ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	נעימה בת גורג'ה ע"ה	ע"ה שני בת אסתר ע"ה	ע"ה שני בת אסתר ע"ה
	חי יזיז בן קלרה ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	מסודי בת חביבה ע"ה
	יוסף בן סעדה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	יונה בן סעדה ז"ל	יונה בן סעדה ז"ל
	אסתר בת נעמי ע"ה	שמעון בן שמחה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה	ברכה בת מרדכי ע"ה
	יעקב בן סלימה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
	ספירנס תקוה בת נעימה ע"ה	אורה בת נעימה ע"ה	שרה בת מורברי רחל ע"ה	שרה בת מורברי רחל ע"ה
	מישא אסתר בת זרהה ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל	אלון בן סעדה ז"ל	אלון בן סעדה ז"ל
	אברהם בן דינה ז"ל	גורג'ה בת נעימה ע"ה		